

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Cześć XXXVI. — Wydana i rozestana dnia 1. marca 1917.

Treść: (№ 79.—81.) 79. Rozporządzenie, normujące noszenie mundurów i odznak. — 80. Rozporządzenie w sprawie przerabiania wełny owczej, czesanki, wyczesków, odpadków wełnianych, wełny sztucznej i włosów zwierzęcych samych lub w połączeniu z innymi materiałami tkackimi. — 81. Rozporządzenie, którym zmienia się § 12 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. września 1916, dotyczącego się należyłości od dokumentów przewozowych.

79.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 26. lutego 1917,

normujące noszenie mundurów i odznak.

§ 1.

Mundury wolno nosić tylko wtedy, jeżeli zostały zatwierdzone po myśli niniejszego rozporządzenia.

Zatwierdzenia można udzielać od przypadku do przypadku dla poszczególnych mundurów albo w ogólności dla pewnego ich typu.

Pod mundurami w myśl niniejszego rozporządzenia rozumie się także poszczególne części mundurów.

§ 2.

Zatwierdzeniu po myśli niniejszego rozporządzenia nie podlegają:

1. Mundury osób, korzystających w myśl prawa międzynarodowego z praw zakrajowości, a przebywających w monarchii austriacko-węgierskiej w służbowym charakterze, albo też osób, należących do dworu Najjaśniejszego Pana i Człon-

ków Domu cesarskiego lub innych domów panujących.

2. mundury osób, należących do siły zbrojnej i do żandarmeryi monarchii austriacko-węgierskiej,

3. mundury, których wprowadzenie polega na osobnym przepisie ustawowym albo zostało dokonane przez władzę państwową lub które służą za ubiór zakonny w uznanych w Austrii Zakonach Kawalerów,

4. mundury związków austriackiej korporacji militarnej i innych korporacji, obowiązanych do pospolitego ruszenia,

5. w razie wyraźnego umówienia wzajemności mundurów zagranicznych osób wojskowych i funkcyjaryszów państwowych w czasie ich chwilowego pobytu w Austrii i

6. mundury górnicze.

§ 3.

Mundury funkcyjaryszów przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i żeglugi okrętowej, używane w kraju mundury innych funkcyjaryszów prywatnych, jakoteż od dawna używane mundury przemysłowych stowarzyszeń i związków można nosić bez poprzedniego zatwierdzenia władzy po myśli § 1., o ile w kroju i kolorze dają się na pierwszy rzut oka poznać jako niewojskowe.

a zarazem i do innych mundurów, wymienionych w § 2., nie są tak podobne, by ich różnicę można było spostrzedz przy zwykłej znajomości rzeczy tylko przy użyciu nadzwyczajnej uwagi.

Na dalsze wyjątki od przepisu § 1. mogą pozwolić polityczne władze krajowe w drodze rozporządzenia.

Noszenie mundurów przez członków i funkcjonaryuszów związków albo przez funkcjonaryuszów korporacji publicznych wymaga we wszystkich przypadkach zatwierdzenia władzy. Politycznej władzy krajowej zastrzega się uczynienie noszenia mundurów przez funkcjonaryuszów zakładów prywatnych zawisłem od zatwierdzenia władzy.

§ 4.

Pozwolenia na noszenie mundurów udziela polityczna władza krajowa, w której obrębie administracyjnym ma proszący swoją siedzibę lub zwyczajne miejsce zamieszkania.

Nietkniętymi pozostają przepisy o noszeniu jednakowych mundurków szkolnych w średnich i niższych zakładach naukowych i wychowawczych, jakoteż o noszeniu mundurów przy przedstawieniach teatralnych.

§ 5.

Z podania muszą być widoczne:

1. imię i nazwisko oraz zawód proszącego,
2. dokładny opis munduru,
3. koło osób, uprawnionych do noszenia munduru,
4. okazy, przy których, oraz części kraju i miejscowości, w których ma być mundur noszony.

Do podania należy także dołączyć w dwóch egzemplarzach zupełnie odpowiadający opisaniu munduru kolorowy szkic, przedstawiający widok munduru z przodu i z tyłu.

§ 6.

Jeżeli jedna z okoliczności, wymienionych w § 5., nie jest z podania widoczna dość wyraźnie albo nie dołączono do podania szkicu kolorowego w dwóch egzemplarzach, natenczas zarządzi władza uchylenie tego rodzaju braków w ciągu czasokresu, który należy ustanowić na jeden do czterech tygodni. Jeżeli braki te nie zostaną usunięte w ciągu ustanowionego czasokresu, to należy podanie odrzucić.

Władza może także zaniechać zadania pewnych poszczególnych wymogów z § 5., jeżeli są jej one już znane skąd inąd.

§ 7.

Zezwolenia udziela się według swobodnego uznania przy uwzględnieniu porządku publicznego. Można je uczynić zależnym od warunków.

Udzielone zezwolenie można każdego czasu odwołać albo uzależnić od warunków z przyczyn porządku publicznego albo też dlatego, że nie zachodzą już wymogi, pod którymi go udzielono.

Zezwolenie na pewien typ munduru należy ogłosić w urzędowej gazecie krajowej.

§ 8.

Postanowienia §§ 1. do 7. mają zastosowanie także do noszenia odznak wszelkiego rodzaju, noszonych przez członków stowarzyszenia, funkcjonaryuszów stowarzyszeń, zakładów albo publicznych korporacji.

§ 9.

Tutejsze i zagraniczne ordery i odznaki honorowe wolno nosić tylko stosownie do zarządzeń, wydanych przez Cesarza.

Nie wolno nikomu nosić dekoracji, podobnych do tutejszych albo zagranicznych orderów lub odznak honorowych.

§ 10.

Nawet, o ile według powyższych postanowień wolno nosić mundury i odznaki bez poprzedniego zezwolenia, może polityczna władza powiatowa, a w miejscowościach, gdzie istnieje rządowa władza policyjna, ta ostatnia zabronić w poszczególnym przypadku lub w ogólności noszenia takich mundurów i odznak z przyczyn porządku publicznego.

§ 11.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn odnośny nie jest przekazany w myśl istniejących ustaw orzecznictwu sądowemu, będzie karała polityczna władza powiatowa, a w miejscowościach, w których istnieje rządowa władza policyjna, ta ostatnia grzywną do dwustu koron albo aresztem do dni czterestu.

Tej samej karze podlega, kto bezprawnie nosi mundur siły zbrojnej austriacko-węgierskiej monarchii albo zagranicznej siły zbrojnej i żandarmerji lub mundur przepisany dla tutejszo-krajowych lub zagranicznych funkcjonaryuszów dworskich i państwowych albo dla tutejszo-krajowych funkcjonaryuszów kolei państwowych lub też mundur niezwykle podobny do takich mundurów

w kroju i kolorze, o ile czyn odnośny nie podlega surowszej karze.

§ 12.

Postanowień, obowiązujących co do noszenia broni, nie dotyka niniejsze rozporządzenie.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Dla mundurów albo odznak w myśl § 8., których noszenia przed tym dniem władza dozwoliła albo je do wiadomości przyjęła, należy postarać się w ciągu sześciu miesięcy o zezwolenie, wymagane w myśl niniejszego rozporządzenia, o ile polityczna władza krajowa nie pozwoli w ogólności albo dla niektórych przypadków na wyjątki.

Handel włr.

80.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 27. lutego 1917

w sprawie przerabiania wełny owczej, czesanki, wycesków, odpadków wełnianych, wełny sztucznej i włosów zwierzęcych samych lub w połączeniu z innymi materiałami tkackimi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274., zarządza się jak następuje:

§ 1.

Barwienie, tkanie i innego rodzaju przerabianie wełny owczej, mohair i innych włosów zwierzęcych, czesanki, wycesków i przedzy pierwotnej z tych materiałów, dalej odpadków i odbytków wełnianych, jakoteż wełny sztucznej, samych lub w połączeniu z innymi materiałami tkackimi, jest od szóstej godziny rano 21. dnia po ogłoszeniu tego rozporządzenia dozwolone tylko o tyle, o ile udzielono osobnego pozwolenia na przerobienie w każdym poszczególnym przypadku.

§ 2.

Prośby o pozwolenie na przerabianie materiałów, wymienionych w § 1., należy wnosić do Związku wojennego dla przemysłu wełnianego

w Wiedniu, I., Seitzergasse 1. używając do tego wydawanych tam formularzy, które należy dokładnie wypełnić we wszystkich rubrykach.

Prośby, odnoszące się do przerabiania wymienionych w § 1. materiałów z domieszką bawełny, odpadków bawełnianych, effiloché albo bawełny sztucznej, względnie jedwabiu lub odpadków jedwabnych, należy wnosić do Związku wojennego dla przemysłu wełnianego tylko wtedy, gdy zawartość materiałów bawełnianych względnie jedwabnych nie przewyższa 50%.

Jeżeli zawartość domieszki materiału bawełnianego lub jedwabnego wynosi więcej niż 50%, w takim razie należy prośbę o pozwolenie na przerabianie wnieść do Związku wojennego dla przemysłu bawełnianego w Wiedniu, I., Maria Theresienstrasse 32/34, względnie do Związku wojennego dla przemysłu jedwabniczego w Wiedniu, I., Postgasse 11.

§ 3.

Prośby o udzielenie pozwolenia na przerabianie dla tego rodzaju mieszanin z domieszką bawełny, odpadków bawełnianych, effiloché, albo bawełny sztucznej, względnie jedwabiu lub odpadków jedwabnych należy bez względu na ilość domieszki materiałów bawełnianych lub jedwabnych zaopatrzyć, przed przedłożeniem władzy rozstrzygającej opinią wspólnego Wydziału Związków wojennych dla przemysłu wełnianego, dla przemysłu bawełnianego, względnie dla przemysłu jedwabniczego.

§ 4.

O prośbach co do zezwolenia na przerabianie materiałów, wymienionych w § 1., a to dla wykonania zleceń zarządu wojskowego rozstrzyga Ministerstwo wojny, w razie zleceń zarządu obrony krajowej Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny. O wszystkich innych tego rodzaju prośbach rozstrzyga Ministerstwo handlu.

§ 5.

Od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia wolno sprzedawać powłok jakoteż przedzę skubaną, która zawiera więcej niż 30% wełny albo wełny sztucznej, tylko zarządowi wojskowemu albo T. akc. Centrali dla wełny w Wiedniu, I., Seitzergasse 1.

Przędza sprowadzona z zagranicy bez poparcia państwowego, albo też przedza zrobiona przeważnie z materiałów zagranicznych, sprowadzonych bez poparcia państwowego, nie podlega temu ograniczeniu.

§ 6.

T. akc. Centrali dla wełny jest związane przy odsprzedaży zakupionej przez nią przędzy wskazówkami Ministerstwa handlu, jakie to ostatnie wydaje w porozumieniu z Ministerstwem wojny i z Ministerstwem obrony krajowej.

§ 7.

Od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia nie wolno żądać ani świadczyć tytułem zapłaty za przerabianie obcych materiałów tkackich aż do dalszego zarządzenia wynagrodzeń, któreby były wyższe od podanych poniżej:

a) Pranie wełny.

Pranie wełny strzyżonej, wełny ze zdjętych skórek, wełny zgrzebnej itd. 70 h od jednego kilograma wełny pranej, podstawa 17% kondycjonowana. Netto natychmiastowa zapłata gotówką. Surowa wełna ma być dostawiona franco na stację kolejową pralni, a wełna prana ma być dostarczona loco stacya kolejowa pralni. Zabezpieczenie składowe odbywa się na koszt pralni.

b) Czesanie wełny.

Za sporządzenie czesanki z wełny pranej (wynagrodzenie za czesanie) 90 h od kilograma; za sporządzenie zgrzebła taśmowego z wełny pranej . 100 „ „ „ podstawa 18 $\frac{1}{4}$ % kondycjonowana.

c) Tkanie powłoku.

Wynagrodzenie za tkanie z wyłączeniem wynagrodzenia za pranie i czesanie względnie za zgrzeblenie, jednak włącznie z wynagrodzeniem za barwienie od jednego kilograma gotowej przędzy:

9/1 polowo-siwej	K 3-80;
7/2 siwej melé. 95% czystej wełny dla marynarki	„ 4-40;
14/2 polowo-siwej	„ 4-40;
20/2 polowo-siwej	„ 4-60;
26/2 polowo-siwej albo w nowym kolorze (ziemisto-brunatnej)	„ 4-60;
6/4 przędzy szydełkowej (wraz z motowidłem)	„ 4-40.

Netto za natychmiastową zapłatą w gotówce, wełna ma być zabrana z wagonu w Wiedniu, a przędza dostawiona franco na stację kolejową przędzalni. Okrywy i puste skrzynie mają być natychmiast zwrócone w stanie dobrym, zdatnym do użycia franco na stację kolejową przędzalni. Skrzynie niezwrócone policza się po 24 K za sztukę. Wszystkie odpadki należy zwrócić zlecającemu.

d) Rwanie i wyrób effiloché z gałganków bawełnianych.

1. Nowe gałganki katun i kaliko po . K 85.—
2. wszystkie inne gałganki bawełniane po „ 65.— za 100 kg rwanego materiału netto.

e) Wyrób wełny sztucznej.

Rwanie (wraz z trzepaniem gałganków) po K 40.—
barwienie na kolor polowo-siwy po . . . „ 75.—
obciążanie (jeżeli zostało zlecone) po . . . „ 45.—
wynagrodzenie za pranie (jeżeli zostało zlecone) po „ 15.—
karbonizowanie półwełny po „ 30.—
za 100 kg gotowej wełny sztucznej;
karbonizowanie innego materiału po . „ 20 —
za 100 kg surowego ciężaru gałganków.

Jeżeliby były potrzebne osobne prace około posortowania, pokrajania lub innych manipulacji, to należy umówić się o to w każdym poszczególnym przypadku.

f) Tkanie przędzy skubanej (wraz z przędzą Vigogne i odpadkami przędzy).

Włącznie do Nr. 2 od metra	80 h,
ponad Nr. 2 włącznie do Nr. 3 od metra	95 „
„ „ 3 „ „ 4 „ „	110 „
„ „ 4 „ „ 5 „ „	120 „
„ „ 5 „ „ 6 „ „	130 „
„ „ 6 „ „ 8 „ „	140 „
„ „ 8 „ „ 10 „ „	150 „
„ „ 10 „ „ 12 „ „	160 „

za 1 kg przędzy netto.

Do d), e), f): Pozycje wynagrodzenia rozumie się netto kasa, z wyłączeniem szmelców, okryw, przewozu i opakowania. O ile zlecający nie dostawi oliwy do szmelcu, okryw i opakowania, należy je policzyć po własnych kosztach. Dowóz materiału z kolei ma ponosić w każdym razie przerabiający. Odpadki ma on zawsze zwrócić.

§ 8.

Ministerstwo handlu jest upoważnione do zarządzenia w razie potrzeby zmiany powyższych pozycji wynagrodzenia, a to w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami.

§ 9.

Każde przedsiębiorstwo, które przerabia materiały, wymienione w § 1. niniejszego rozporządzenia, a następnie bawełnę, odpadki bawełniane, effiloché i bawełnę sztuczną, jedwab i odpadki jedwabne, jest obowiązane do prowadzenia dokładnych zapisków, z których każdego czasu można się przekonać o składzie, nadejściu i odejściu jakoteż o użyciu tych materiałów.

§ 10.

Dla zapewnienia przestrzegania postanowień tego rozporządzenia może Ministerstwo handlu, a w czasie wojny także Ministerstwo wojny jako też Ministerstwo obrony krajowej ustanowić własne organa kontrolne, które każdej chwili mogą wchodzić do wszystkich przedsiębiorstw, objętych rozporządzeniem, i którym na żądanie należy pozwolić na wgląd do wszystkich ksiąg handlowych, korespondencji i wszystkich innych zapisków.

§ 11.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu zobowiązań, ustanowionych w tem rozporządzeniu, będą karą władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile odnośnie czyny nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się rozporządzenie z dnia 25. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 52 i § 15 rozporządzenia z dnia 28. maja 1916. Dz. u. p. Nr. 156. 。

Georgi wtr.

Spitzmüller wtr.

Urban wtr.

81.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych i Ministerstwem handlu z dnia 27. lutego 1917,

którem zmienia się § 12 rozporządzenia ministerialnego z dnia 27. września 1916, Dz. u. p. Nr. 337, tyającego się należytości od dokumentów przewozowych.

Postanowienia § 12 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. września 1916, Dz. u. p. Nr. 337, tyającego się należytości od dokumentów przewozowych, zmienia się na podstawie upoważnienia, udzielonego w § 14., ustęp 5., rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281, co do przesyłek z Bośni i Hercegowiny w ten sposób, że w ruchu kolejowym i żeglugi rzecznej, począwszy od dnia 1. marca 1917 aż do dalszego zarządzenia, nie należy pobierać przewidzianych w § 14., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego należytości w kwocie 1 K 20 h albo 30 h; postanowienie, wydane co do przesyłek środków żywności, pozostaje nienaruszonym.

Forster wtr.

Spitzmüller wtr.

Urban wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

Królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1917** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za	4 K 20 h	Rocznik	1872 za	6 K 40 h	Rocznik	1895 za	7 K — h
"	1850 "	10 " 50 "	"	1873 "	6 " 60 "	"	1896 "	7 " — "
"	1851 "	2 " 60 "	"	1874 "	4 " 60 "	"	1897 "	15 " — "
"	1852 "	5 " 20 "	"	1875 "	4 " — "	"	1898 "	6 " — "
"	1853 "	6 " 30 "	"	1876 "	3 " — "	"	1899 "	10 " — "
"	1854 "	8 " 40 "	"	1877 "	2 " — "	"	1900 "	7 " — "
"	1855 "	4 " 70 "	"	1878 "	4 " 60 "	"	1901 "	6 " — "
"	1856 "	4 " 90 "	"	1879 "	4 " 60 "	"	1902 "	7 " 50 "
"	1857 "	5 " 70 "	"	1880 "	4 " 40 "	"	1903 "	9 " — "
"	1858 "	4 " 80 "	"	1881 "	4 " 40 "	"	1904 "	5 " — "
"	1859 "	4 " — "	"	1882 "	6 " — "	"	1905 "	6 " — "
"	1860 "	3 " 40 "	"	1883 "	5 " — "	"	1906 "	12 " — "
"	1861 "	3 " — "	"	1884 "	5 " — "	"	1907 "	13 " — "
"	1862 "	2 " 80 "	"	1885 "	3 " 60 "	"	1908 "	9 " — "
"	1863 "	2 " 80 "	"	1886 "	4 " 60 "	"	1909 "	8 " 50 "
"	1864 "	2 " 80 "	"	1887 "	5 " — "	"	1910 "	8 " 40 "
"	1865 "	4 " — "	"	1888 "	8 " 40 "	"	1911 "	7 " — "
"	1866 "	4 " 40 "	"	1889 "	6 " — "	"	1912 "	12 " 50 "
"	1867 "	4 " — "	"	1890 "	5 " 40 "	"	1913 "	9 " 50 "
"	1868 "	4 " — "	"	1891 "	6 " — "	"	1914 "	15 " — "
"	1869 "	6 " — "	"	1892 "	10 " — "	"	1915 "	11 " 70 "
"	1870 "	2 " 80 "	"	1893 "	6 " — "	"	1916 "	12 " 70 "
"	1871 "	4 " — "	"	1894 "	6 " — "			

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przysługuje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia się uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyj.